

Dosarul nr. 1-81/19 (18-1-1439-27032019)

SENTINȚĂ în numele Legii

03 aprilie 2026

orașul Căușeni

Judecătoria Căușeni (sediul Central)

Instantă compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Colun Svetlana

Grefieri

Vîrtosu Ana, Verhovețchi Doina, Vartic Liliana-Iuliana, Agapi Diana

Cu participarea:

Procurorului

Flocea Lilia

Apărătorilor

Demian Grigore și Bragoi Andrei

Avocatului

Parpalac Aurelia

Reprezentantului legal al părții vătămate minore

Roșca Vitalie

examinând în ședință de judecată publică cauza penală cu învinuirea lui:

Niculcea Tamara, născută la *****, codul personal *****, domiciliată *****, cetățeană a Republicii Moldova, studii medii, angajată în câmpul muncii, căsătorită, are un copil minor la întreținere, nu dispune de grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, anterior nu a fost judecată,

Bălan Aliona, născută la *****, codul personal *****, domiciliată *****, cetățeană a Republicii Moldova, studii medii, angajată în câmpul muncii, căsătorită, are un copil minor la întreținere, nu dispune de grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, anterior nu a fost judecată,

ambele în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal.

Termenul de examinare a cauzei: de la 27 martie 2019 pînă la 03 aprilie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatelor în comiterea infracțiunii imputate, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei cu regim semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituții de învățămînt pe un termen de 5 ani, fiecareia. În temeiul art. 90 Codul Penal a suspenda condiționat executarea pe o perioadă de probațiune de 2 ani, fiecareia. A încasa în mod solidar cheltuielile judiciare suportate.

Apărătorii inculpatelor – avocații Demian Grigore și Bragoi Andrei au solicitat achitarea inculpatelor, din motiv că ele nu au comis fapta imputată.

Avocatul părții vătămate – Parpalac Aurelia și reprezentantul legal al părții vătămate minore Roșca Vitalie au fost de acord cu poziția procurorului și au solicitat admiterea acțiunii civile.

Inculpatele au solicitat să fie achitate, deoarece ele nu au comis fapta imputată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Niculcea Tamara, activând în baza Ordinului directorului ***** nr. ***** din *****, în calitate de ***** și fiind în virtutea art. 123 alin. (2) din Codul Penal, persoană publică și acționând cu titlu oficial, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor autorității publice în domeniul educației, acționând contrar prevederilor:

art. 37 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată la New York, care în Republica Moldova a intrat în vigoare la 25.02.1993 și conform căreia statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie supus la tortură, la pedepse sau la tratamente crude, inumane sau degradante;

art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu va fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, conform căruia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

art. 135 alin. (1) lit. i) din Codul Educației, conform căruia este obligată să nu admită tratamente și pedepse degradante, discriminarea sub orice formă și aplicarea nici unei forme de violență fizică sau psihică;

art. 6 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, conform căruia statul ocrotește inviolabilitatea persoanei copilului, protejându-l de orice formă de exploatare, discriminare, violență fizică și psihică, neadmițând comportarea plină de cruzime, grosolană, disprețuitoare, insultele și maltratările;

pct. 6 subpct. 1) al Codului de etică al cadrului didactic, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației nr. 861 din 07.09.2015, conform căruia în relațiile cu elevii, copiii cadrele de conducere, cadrele didactice și cadrele didactice auxiliare sunt obligate să respecte și să asigure ocrotirea sănătății fizice, psihice și morale a elevilor, copiilor prin:

neadmiterea tratamentelor și pedepselor degradante, a discriminării sub orice formă și aplicării nici unei forme de violență fizică sau psihică;

asigurarea protecției fiecărui copil, prin denunțarea formelor de violență fizică exercitate asupra acestora, a oricărei forme de discriminare, abuz, neglijență sau de exploatare a elevilor, copiilor;

neadmiterea oricăror forme de abuz sexual, emoțional sau spiritual, fiind obligată în virtutea funcției deținute să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice, a comis tratament degradant asupra copilului *****, aflat în custodia autorității publice și sub răspunderea personală, despre care știa cu certitudine că este minor, în următoarele circumstanțe.

La 22.06.2017, pe parcursul zilei, copilul ***** a avut probleme ***** și nefiindu-i acordat ajutorul medical necesar, în jurul orei 17.00, în timp ce se afla pe terenul de joacă din curtea grădiniței sub supravegherea ***** Tamara Niculcea, rezultat al vârstei fragede și imposibilității de a-și coordona instinctele fiziologice, nu a reușit să meargă în grupă să-și satisfacă necesitățile fiziologice și și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în pantaloni.

***** , reacționând stresant la situația jenantă în care se afla, s-a apropiat de ajutorul de ***** Tamara Niculcea, plângând, iar numita, urmărind scopul intimidării acestuia și întru demonstrarea supremației sale și cauzării intenționate a suferințelor psihice prin intimidare, umilire și înjosire a demnității și onoarei și fiind în stare să înțeleagă că aceste acțiuni pot duce la deformarea personalității victimei în virtutea vârstei sale fragede, a strigat la el în prezența celorlalți copii, folosind vocabular inacceptabil unui cadru didactic și anume: ”Ce razi?”.

Bălan Aliona, activând în baza Ordinului directorului ***** nr. ***** din ***** , în calitate de ***** și fiind în virtutea art. 123 alin. (2) din Codul Penal, persoană publică și acționând cu titlu oficial, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice în domeniul educației, acționând contrar prevederilor:

art. 37 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată la New York, care în Republica Moldova a intrat în vigoare la 25.02.1993 și conform căreia statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie supus la tortură, la pedepse sau la tratamente crude, inumane sau degradante;

art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu va fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, conform căruia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

art. 135 alin. (1) lit. i) din Codul Educației, conform căruia este obligată să nu admită tratamente și pedepse degradante, discriminarea sub orice formă și aplicarea nici unei forme de violență fizică sau psihică;

art. 6 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, conform căruia statul ocrotește inviolabilitatea persoanei copilului, protejând-l de orice formă de exploatare, discriminare, violență fizică și psihică, neadmițând comportarea plină de cruzime, grosolană, disprețuitoare, insultele și maltratările;

pct. 6 subpct. 1) al Codului de etică al cadrului didactic, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației nr. 861 din 07.09.2015, conform căruia în relațiile cu elevii, copiii cadrele de conducere, cadrele didactice și cadrele didactice auxiliare sunt obligate să respecte și să asigure ocrotirea sănătății fizice, psihice și morale a elevilor, copiilor prin:

neadmiterea tratamentelor și pedepselor degradante, a discriminării sub orice formă și aplicării nici unei forme de violență fizică sau psihică;

asigurarea protecției fiecărui copil, prin denunțarea formelor de violență fizică

exercitate asupra acestora, a oricărei forme de discriminare, abuz, neglijență sau de exploatare a elevilor, copiilor;

neadmiterea oricăror forme de abuz sexual, emoțional sau spiritual, fiind obligată în virtutea funcției deținute să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice, a comis tratament inuman și degradant asupra copilului *****, aflat în custodia autorității publice și sub răspunderea personală, despre care știa cu certitudine că este minor, în următoarele circumstanțe.

La 22.06.2017, pe parcursul zilei, copilul ***** a avut probleme ***** și nefiindu-i acordat ajutorul medical necesar, în jurul orei 17:00, în timp ce se afla pe terenul de joacă din curtea grădiniței sub supravegherea ***** Niculcea Tamara, rezultat al vârstei fragede și imposibilității de a-și coordona instinctele fiziologice, nu a reușit să meargă în grupă să-și satisfacă necesitățile fiziologice și și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în pantaloni.

Bălan Aliona l-a luat pe copilul ***** de pe teren în grupă pentru a-l aduce în ordine și totodată, urmărind scopul intimidării acestuia și întru demonstrarea supremației sale și cauzării intenționate a durerilor și a suferințelor fizice și psihice și fiind în stare să înțeleagă că aceste acțiuni pot duce la deformarea personalității victimei în virtutea vârstei sale fragede, trăgându-l de mână, l-a pus în taz să-l spele, l-a izbit și i-a aplicat o lovitură cu pumnul la piciorul stâng și ca rezultat, ***** a căzut din taz, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată, iar în scopul umilirii, batjocoririi și înjosirii demnității și onoarei copilului, l-a murdărit pe față cu *****.

Fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești, inculpata Niculcea Tamara a declarat că, învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște, dorește să facă declarații. Ea activează în calitate de asistent de ***** în *****, începând cu anul ***** până în prezent. La data de 22 iunie 2017 era la serviciu, în sala de grupă. ***** Aliona Bălan a sunat-o și a chemat-o la terenul de joacă să stea cu copii rămași pe teren, deoarece un băiețel ***** a făcut *****. Cu toate ca era pregătită de a merge acasă Aliona a mers să schimbe copilul. Ea a rămas cu câțiva copii pe terenul de joacă. În timpul cela au venit părinții copilului ***** tatăl Roșca Vitalie și mama Roșca Cristina și au început a striga cu cuvinte murdare, necenzurate chiar să sară la bătaie tata Roșca Vitalie. Nu a reușit să explice ce s-a întâmplat și ei au început a striga ca îi va îneca fata așa cum s-a înecat și a doua fată a sa. A rămas pe teren plângând. Olesea Oxani le-a făcut observații părinților să nu strige cu cuvinte necenzurate, deoarece este instituție de învățământ și sunt copii pe terenul de joacă și lucrătorii grădiniței. Motivul insultărilor a fost din cuvintele lor, că nu a avut grijă de copil. Ajutorii de *****i seara petrec copii la teren apoi plecă în grupă și pregătesc grupa pentru a doua zi. Nici nu s-a apropiat de copilul soților Roșca. Cazul a avut loc în jurul orelor 17:00, era pe cale să plece acasă. Discuția dintre ea și soții Roșca nu a durat mult. Dumnealor au insultat-o și au plecat de la teren. Își face obligațiunile după regulament. Nu recunoaște nimic din învinuire. Copilul a frecventat altă grupă după care a fost adus în grupa lor după vârstă. Nu cunoaște ce prezenta copilul la momentul dat. Copilul avea ***** era îmbrăcat în șorți și maiou. Cu Aliona Bălan au observat că la piciorul stâng în partea de jos copilul avea o vânătaie mică. *****ul Aliona a întreat-o pe mama copilului dimineața de vânătaie, dumneaei i-a spus că este o înțepătura de la

țanțari, nu este nimic grav îi va trece. Cu ***** dimineața când vin copii trebuie să controleze copii este o obligațiune de serviciu. În cazul în care vine un copil cu o vânătăie, trebuie să anunțe sora medicală, directorul și poliția. Dar în cazul cu ***** i-a comunicat șefei de grădiniță Claudia Mățișevschi. Dumneaei a spus că dacă părintele a zis că este totul bine sa-l lăse în continuare la grădiniță. La momentul acela, sora medicală Dina Ivanov nu era la lucru. Nu își aduce aminte dacă l-a văzut sora medicală pe ***** în acea dimineață. Alte vânătăi sau leziuni corporale în timpul zilei nu au apărut. Vânătaia era de culoare neagră. Copilul nu a fost la grădiniță într-o zi de luni, apoi a fost în decursul săptămânii.

Fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești, inculpata Bălan Aliona a declarat că, învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște, dorește să facă declarații. Ea activează din anul ***** până în prezent în calitate de ***** în *****. Pe data de 21 iunie 2017 copilul ***** fiind adus la grădiniță în prima jumătate a zilei s-a jeluț de *****. A telefonat-o pe mama copilului Roșca Cristina și i-a spus că copilul are *****. După copil a venit tatăl Roșca Vitalie la orele 10:00. A doua zi pe 22 iunie 2017 copilul a venit la grădinița cu mama sa Roșca Cristina. A întrebat starea de sănătate a copilului, la care mama a spus ca totul este bine. Stând de vorba cu mama copilului a observat că la piciorul stîng în partea de jos, copilul avea o vânătaie. A întrebat-o pe mamă ce s-a întâmplat, la care a spus că este o înțepătură de țintar și nu este nimic strașnic. Tot în acea zi în a doua jumătate a zilei, în jurul orelor 17:00 fiind cu copii pe terenul de joaca aflându-se la măsuta de la teren servea câțiva copii cu apă. În acest timp au venit câțiva copii și i-au spus că ***** a făcut *****. Când a ajuns în căsuța de pe teren, copilul era murdar în întregime. Copilul avea *****. El lua cu mînuțele de pe picior și se ștergea de tricou. L-a luat de mînuță și a mers în grupă. S-a uitat în dulăpior avea doar o singură pereche de sorți. După care a mers în sală de baie și într-o cratiță mică a spălat copilul. I-a schimbat doar sorții, tricoul nu l-a schimbat deoarece nu avea altul la schimb. A luat copilul de mînă și a ieșit afară. La intrarea în instituție se afla mama copilului și tatăl său care au început a striga la ea, ce s-a întâmplat cu copilul lor. A început să le explice, dar părinții strigau foarte tare și nu a fost auzită. Au luat copilul și au plecat acasă. Nu a aplicat nici o violență față de copil. Aproximativ un an a fost în grupa sa copilul. A fost mereu în relații bune cu familia Roșca pînă la cazul dat. Dimineața a văzut doar ea și mama copilului vânătaia de pe piciorul copilului. În pozele care au fost date de părinții, unde se vede tricoul murdar, nu a putut să-l înlocuiască cu altul, deoarece nu avea altul de schimb.

Cu toate că inculpatele nu au recunoscut vinovăția lor în cele imputate, vinovăția lor a fost demonstrată pe deplin, prin cumulul următoarelor probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Declarațiile părții vătămăte minore ***** , care fiind audiat la data de 21.07.2017, în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ din Codul de Procedură Penală, a declarat că:

- Mă numesc *****.
- Am *****
- La grădiniță nu-mi place.
- Nu vreu la grădiniță, acolo nu e bine.

- **Mă bate o tanti rea.**
- **Doamna Aliona e tanti cea rea.**
- La altă grădiniță nu vreau.
- Tanti aceea nu-mi dă pace.
- La grădiniță nu am cu cine mă juca.
- Nu mai vreau să mai merg la grădiniță.
- Cu fetițele și băieții nu mă jucam, nici cu jucăriile.
- Nu mă jucam cu nimeni.
- Nu făceam nimic la grădiniță.
- La grădiniță nu vreau să mai merg, nu-mi place.
- Acolo nu-mi place de doamna Aliona.
- Doamna Aliona e *****.
- Nu vreau să merg nici la o altă grădiniță.
- La grădiniță nu sunt puternic.
- Nu vreau să mă mai duc să mă joc cu *****.
- La grădiniță nu-mi dau pace.
- Nu-mi place de educatoare.
- La grădiniță nu vreau fiindcă mă tem că o să mă bată tanti Angela.
- Tanti Angela m-a bătut.
- La altă grădiniță nu vreau fiindcă o să mă bată și acolo.
- Pe dacă o cheamă doamna Tamara.
- Doamna Tamara e altă doamnă, nu-mi place de dînsa că nu-mi dă pace.
- **Doamna Tamara o ras la mine.**
- **Doamna Aliona este rea, m-a izghit de mîină.**
- **Amuia și iară m-a izghit.**
- Nu-mi place nici de doamna Tamara nici de doamna Aliona (f.d. 25 - 27).

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, reprezentantul legal al părții vătămate minore Roșca Vitalie a declarat că, pe Oxani Olesea o cunoaște. Ea i-a făcut observație să nu vorbească urât, că se află pe teritoriul grădiniței. Atunci a spus ”că o să vă frec un control aici, că dracii o să vă ieie”. Cazul a avut loc în jurul orei 17:00, părinții luau copii acasă. Acolo mai erau careva părinți, dar nu a văzut cine anume. El nu i-a comunicat lui Oxani Olesea nimic despre cazul cu *****. Nu cunoaște dacă soția i-ar fi spus ceva lui Oxani Olesea. Atunci cînd s-a apropiat de teren a întrebat de Niculcea Tamara ce s-a întîmplat. Apoi a mers la ușa de la intrare în grupă și a întrebat ce s-a întîmplat. Cînd a vorbit cu Niculcea Tamara nu a observat alte persoane în jur. Acțiunea civilă o susține.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Roșca Cristina a declarat că, este mama lui *****. Până la caz cu Bălan Aliona și Niculcea Tamara nu a avut careva relații, decât ca cu *****ul. La data de 22 iunie 2017 a fost telefonată de către Onoi Corina în jurul orei 17:00 spunându-i că fiul său ***** aflînd-se în pavilion pe teritoriul ***** **plîngea**. S-a apropiat de ajutorul *****ului Niculcea Tamara, la care **Niculcea Tamara i-a reproșat ”ai făcut în pantaloni și ragi”**. Îndată au plecat la grădiniță. Onoi Corina este o doamnă care are copil în altă grupă. Împreună cu soțul au plecat la grădiniță. Ajungînd în incinta grădiniței au plecat la pavilion acolo era doar Niculcea

Tamara cu restul copiilor din grupă. Când au întrebat de Niculcea unde este ***** le-a răspuns că este în grupă cu Bălan Aliona care s-a dus să îl spele. Au plecat spre grupă, pe scările grădiniței s-a întâlnit cu ***** **care alerga pe scări și plîngea**. Din spate se cobora și Bălan Aliona. ***** era într-o stare deplorabilă, era murdar de ***** atît șorții și chipul, maioul pînă la jumătate era ud practic pînă sub piept, era murdar în spate pe umăr, nu ține minte care umăr. Fața și mâinile erau murdare. L-a întrebat ce s-a întîmplat. **Copilul i-a răspuns plîngînd că doamna Aliona l-a bătut. ***** s-a tupilat într-un colț, era foarte speriat, plîngea**. A întrebat-o pe Bălan Aliona pe scări, la primul etaj jos, ce s-a întîmplat și i-a răspuns nu e de datoria ei să îl spele, altceva nu i-a spus, doar atît. Atunci ea i-a spus că o să se adreseze la toate instanțele ca să i-a măsuri. Altceva nu s-a întîmplat atunci la grădiniță. **Măinile lui ***** după ce l-a luat de la grădiniță erau roșii, la antebraț erau urme roșii cum ar fi fost strîns de ceva, la piciorul stîng era vînat, la gamba piciorului**. După aceasta l-a luat pe ***** acasă. Acasă pe ***** Roșca l-a spălat, l-a adus în ordine și l-a lăsat să se liniștească, după aceea a început a-i da întrebări. ***** i-a spus că îl durea burta cînd era în pavilion, dar **s-a temut să se ducă la veceu**, s-a apropiat de Niculcea Tamara și a început a plînge. **Niculcea Tamara a strigat că "a-i făcut în pantaloni și ragi" și împrejurul lui s-a adunat toată grupa**. Toate acestea i-a comunicat *****. **Bălan Aliona l-a luat de mâini și l-a zgâlțâit** și a plecat cu el în grupă. Acolo a turnat apă rece într-un taz și l-a spălat, **în paralel îl lovea pe față și îl întreba "ce pute"**. **Bălan Aliona l-a lovit pe ***** cu pumnul la picior și l-a împins în așa mod că a căzut cu tot cu taz**. După aceea i-a dat șorții lui de schimb și a coborât pe scări. **Din ziua aceea ***** a refuzat să meargă la grădiniță și ca urmare toată vara din anul 2017 a stat acasă**. Din toamna anului 2017, au plecat la altă grădiniță. ***** a rămas foarte stresat de la cazul acesta, chiar și acum după 6 ani ***** ține minte acest caz. În **momentul cînd Bălan Aliona îl spăla în taz pe ***** îl mânjea cu mâinile pe față cu ***** și îl întreba dacă pute**. Ea nu își amintește dacă a întrebat-o pe Tamara Niculcea despre situația la pavilion "ai făcut pe tine și acum ragi". Soțul a rămas acolo ea a plecat, după caz nu a mai vorbit cu Niculcea Tamara. ***** nu are alergie. Atunci copilul avea ***** , peste două săptămâni avea să împlinească 4. Acum este școlar. ***** se dezvoltă normal, din fericire nu stă la evidență la psihiatru sau psiholog. Susține cele declarate la urmărirea penală. ***** i-a comunicat că Bălan Aliona a pus apă rece în taz și îl spăla în taz. ***** își amintește de cazul dat de exemplu: i-a spus soțului că au ședința de judecată, la care ***** i-a spus: **"iar cu doamna Aliona Bălan care m-a bătut și m-a mânjit"**. Cînd îl duceau la grădiniță pe fratele său mai mic ***** își mai amintește despre cazul dat **"mama da ții minte ce s-a întîmplat cu mine la grădinița aceasta"**. În restul cazurilor ei se străduie să nu atingă tema dată. În ziua cînd a avut loc cazul, dimineața înainte de grădiniță ea l-a îmbrăcat pe ***** . În acea dimineață ***** vînatăi sau julituri nu avea, doar niște pișcături de insecte.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Onoi Corina a declarat că, cunoaște Familia Roșca, sunt ***** și sunt în relații normale. Pe Bălan Aliona o cunoaște doar faptul că este vecina sa, locuiesc într-un bloc. Pe Niculcea Tamara nu o cunoaște. Nu are nici un fel de relații cu inculpatele. În anul 2017 într-o lună de vară, ziua nu o ține

minte, după ora 16:00 a mers să își ia copilul de la *****, copii erau deja pe terenul de joacă. Trecând pe lângă terenul de alături era Bălan Aliona și i-a fost atrasă atenția **replica lui Niculcea Tamara "ce razi"**, după care a întors capul și a văzut un băiețel ce sta în fața dădăcii. A văzut spatele copilului că era murdar de o substanță cafenie, copilul era în șorți, maiou și chipiu. Nu a înțeles deodată că este *****, pe ***** îl cunoaște. ***** **plîngea**. A luat fata de la teren ca să meargă spre casă, între timp Bălan Aliona văzând agitația s-a apropiat de băiat l-a luat de mână și l-a tîrît în grădiniță. ***** plîngea, era speriat, se vedea clar că nu vrea să meargă. A decis să o sune pe mama copilului Roșca Cristina, să vină să îl i-a acasă. Era la o distanță de 10 metri dintre ea și terenul de joacă unde era copilul *****. A vorbit cu Cristina Roșca, a întrebat-o dacă ***** Roșca este la grădiniță și dacă este în chipiu roșu. La care i-a răspuns că da, i-a spus să-și i-a schimburi și să vină urgent la grădiniță. Mai târziu, seara în aceeași zi, Roșca Cristina i-a spus că ***** a fost bătut, înjosit, umilit și dacă poate să fie martor. A acceptat să fie martor, deoarece nu tolerează așa tip de comportament față de un copil.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Oxani Olesea a declarat că, pe inculpate le cunoaște, sunt în relații colegiale, colege de muncă. Din sală pe altcineva nu cunoaște. Pe reprezentantul legal al părții vătămate îl cunoaște ca părinte a unui copil, care l-a primit la grădiniță când s-a format grupă, nu are careva relații cu ultimul. Ea activează în calitate de *****. Data nu își amintește cînt a avut loc cazul, era în luna iunie anul 2017. Dimineața copii au venit la grădiniță, ea era afară la terenul de joacă cu altă grupă. La terenul de joacă a observat la copilul ***** o inflamație la picior, a întrebat-o pe Bălan Aliona ce s-a întâmplat. Bălan Aliona i-a spus că ***** are o înțepătură de țintar și el are alergie la înțepăturile de țintar. După amiază la terenul de joacă s-a apropiat tatăl lui ***** strigând și insultând-o pe Tamara Niculcea, cu cuvinte urâte și necenzurate. Ea i-a făcut observație să își amintească unde se află. A mai fost audiată anterior de procuror. Altceva la caz nu are ce comunica. A fost preîntâmpinată de către procuror de răspundere penală pentru darea declarațiilor false. Semnătura de la f.d. 61-62 îi aparține. A dat declarații corecte și la anchetă și la ședința de judecată. Ea a crezut că nu are nici o tangență ce a vorbit dimineața cu Bălan Aliona. Nu a ascuns de instanța de judecată că ***** a avut ***** cu o zi înainte, care i-ar fi spus Bălan Aliona. Nu a avut nici un motiv să ascundă, ea nu a schimbat declarațiile, consideră că declarațiile date astăzi corespund cu cele date la anchetă. Tatăl lui ***** țipa la Tamara Niculcea. Susține declarațiile date la procurorul Șchiopu Tatiana. Avocații înainte de ședința de judecată, nu i-au comunicat ce să spună azi în prezența lui Roșca Vitalie.

Vinovăția inculpatelor a mai fost demonstrată și prin următoarele mijloace materiale de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

2 (două) CD-uri sigilate în plic, pe care se conțin declarațiile părții vătămate minore ***** , făcute în cadrul ședinței de judecată de audiere în condițiile art. 110¹ din Codul de Procedură Penală, *audiate în cadrul cercetării judecătorești* (f.d. 27^A).

Raport de constatare nr. 209 din 26.06.2017, întocmit de către specialist medic legist din cadrul SML Ștefan Vodă, Ciocoi Sergiu, în concluzia căruia este indicat că: în baza datelor examinării medico-legale a cet. ***** ***** , s-a constatat: **echimoză** pe gamba

sîngă; care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice prin lovire a unor obiecte dur contondente, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca **vătămare corporală neînsemnată**.

Luînd în considerație localizarea leziunii corporale, mecanismul de formare, formarea lor de la căderea corpului din poziția verticală și lovire de aceasta e **puțin probabil**. (f.d. 40 - 41).

Raport de expertiză judiciară nr. 169/D din 07.08.2017, întocmit de către specialist medic legist din cadrul SML Ștefan Vodă, Ciocoi Sergiu, în concluzia căruia este indicat că: în rezultatul examinării medico-legale a documentelor medicale prezentate pe numele cet. *****, s-a constatat: o **echimoză** pe gamba sîngă în 1/3 medie; care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice prin lovire a unui obiect dur, contondent, (posibil prin lovire cu pumnul sau în urma strîngerii puternice de mînă) posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca **vătămare corporală neînsemnată**.

Luînd în considerație localizarea leziunii corporale, mecanismul de formare, formarea lor de la căderea corpului din poziția verticală de plan fix și lovire de aceasta e **puțin probabil**. (f.d. 42 - 44).

Raportul de expertiză judiciară nr. 541 din 19.01.2018 întocmit de către experții judiciari psihiatri Mardari Elena și Antoci Angela și expertul judiciar psiholog Bucșa Viorica, în concluzia căruia este indicat că:

***** Vitalie pînă la circumstanțele descrise de el în audieri nu a suferit de careva tulburări psihice, este fără dereglări psihice.

Minorul ***** Vitalie nu suferă de careva dereglări psihice, este fără dereglări psihice.

Conform stării psihice, expertizatul minor ***** Vitalie are capacitatea de a conștientiza acțiunile sale conform vârstei, și poate depune declarații conform vârstei sale cu suportul psihologului la ședința de judecată.

Reieșind din particularitățile de vîrstă și condițiile de dezvoltare, expertizatul minor ***** definește relații dependente și de atașament cu părinții săi. Acest fapt este încadrat în limitele normei și este specific vîrstei minorului.

La momentul examinării, expertizatul minor în contextul dialogului stabilit, a manifestat indicii de imaginație specifică vîrstei acestuia. Criteriile imaginației sporite, specifice vîrstei minorului, nu au impact direct asupra declarațiilor minorului.

Funcțiile mnestice ale expertizatului minor *****, nu au putut fi evaluate în randamentul său de fixare și stocare. Însă, din interviul susținut cu copilul, se desemnează capacitate funcțională de reproducere a informației sesizate.

Utilizînd metoda observației și a interviului cu expertizatul minor *****, precum și cu părinții acestora, se determină dezvoltare intelectuală, care corespunde normei de vîrstă.

La momentul examinării, expertizatul minor *****, se desemnează stare psihoemoțională încadrată în limitele normei de vîrstă. Fapt, care determină posibilitatea minorului de a participa la ședințele de judecată, solicitat fiind suportul psihologului (f.d. 53 - 56).

Ordinul directorului ***** nr. ***** din *****, conform căruia a fost angajată în calitate de ***** (f.d. 67).

Copia carnetului de muncă a lui Neculcea Tamara (f.d. 68).

Copia carnetului de muncă a lui Bălan Aliona (f.d. 69 - 70).

Procesul-verbal de confruntare dintre martorul Roșca Cristina și învinuita Bălan Aliona din 16.07.2018, în cadrul acestei acțiuni martorul Roșca Cristina a declarat că, la 22.06.2017, când l-a adus pe fiul său ***** la grădiniță, acesta nu avea pe corp careva vânătăi. Seara când l-a luat pe ***** acasă, acesta avea la picior o vânătaie. Totodată, fiul ***** i-a declarat că doamna Aliona l-a lovit la picior când îl spăla și l-a izbit de mână (f.d. 96 - 98).

Proces-verbal de examinare a obiectului din 19.07.2018, acțiune procesuală prin care a fost examinat suportul DVD RW, prezentat de reprezentantul legal al părții vătămate minore Roșca Vitalie, pe care se conțin 6 fișiere, în care este reprezentat minorul ***** și hainele acestuia. (f.d. 100).

DVD RW pe care se conțin poze în care este reprezentat minorul ***** și hainele acestuia. (f.d. 101).

Raport de expertiză judiciară nr. 201802D1706 din 21.08.2018, întocmit de către expertul judiciar medico-legal Buga Marin din cadrul CML Chișinău, în concluzia căruia este indicat că: în urma examinărilor medico-legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările înaintate spre soluționare ajunge la următoarea concluzie: **echimoză la nivelul gambei stîngi**, fața posterioară în 1/3 medie, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în perioada de timp indicată, se califică ca **vătămare corporală neînsemnată**. (f.d. 116 - 118).

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Potrivit art. 51 alin. (1), (2) Codul Penal, Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1), (2) Codul Penal, Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de Procedură Penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților

trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art. 93 alin. (1) Codul de Procedură Penală, Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 95 alin. (1), (2), (3) Codul de Procedură Penală, Sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.

Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate probele.

Conform art. 100 alin. (4) Codul de Procedură Penală, Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2), (3), (4) Codul de Procedură Penală, Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (1), (2), (3), (4) Codul de Procedură Penală, Instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Sentința se adoptă în numele legii.

Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatelor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatelor le-a fost adusă la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, într-o limbă pe care o cunosc, cu participarea apărătorilor.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie*

2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Codul de Procedură Penală, La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatelor au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal.

Analizând cumulul de probe anexate la dosar, acumulate la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, care au fost apreciate în art. 101 alin. (1) din Codul de Procedură Penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată constată că, faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatele au fost trimise în judecată există, au fost săvârșite de acestea și întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal, potrivit argumentelor expuse mai jos.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993* CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatelor pe faptul comiterii infracțiunii imputate.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal, instanța de judecată statuează următoarele.

În cazul infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (1) Codul Penal, *obiectul juridic special* are un caracter multiplu: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărute împotriva tratamentului inuman ori degradant.

Infracțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (1) Codul Penal poate avea *obiect material*. Acesta există în cazul în care infracțiunea analizată presupune influențarea nemijlocită infracțională asupra corpului persoanei.

Victima infracțiunii este copilul minor.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant; 2) urmările prejudiciabile constând în durerea sau suferința fizică ori psihică; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Săvârșind infracțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (1) Codul Penal făptuitorul poate recurge la orice mijloace. Totuși, dacă săvârșirea infracțiunii este cu bună știință asupra unui minor, răspunderea se va agrava în corespundere cu art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal.

Infracțiunea specificată la art. 166¹ alin. (1) Codul Penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii durerii sau suferinței fizice ori psihice.

Prin „durere” trebuie de înțeles reacția psihofiziologică a organismului, produsă ca urmare a unei puternice excitări a terminațiilor nervoase din organele și țesuturile umane, exprimându-se în senzații fizice negative cu grad variat de pronunțare. La rândul său, prin „suferință” trebuie de înțeles trăirile negative profunde, condiționate de excitanți fizici sau psihici.

Cele două noțiuni - „durere” și „suferință” sunt strâns legate între ele. Astfel, suferința fizică se poate exprima nu doar în durerea propriu-zisă, dar și în starea fizică proastă cu caracter extenuant, determinată de foame, sete, răcirea corpului etc. La suferința fizică urmează a fi raportată extenuarea nervoasă, condiționată de introducerea repetată în organism a substanțelor psihostimulatorii sau halucinogene ori a altor substanțe psihoactive.

Cât privește suferința psihică, aceasta reprezintă efectul aplicării unor factori psihogeni (batjocură, luarea în răs, insultă, amenințare etc.) care influențează anume asupra psihicului, dar nu, de exemplu, asupra funcției de control-reglare a sistemului nervos.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează *prin intenție directă sau indirectă*.

Motivele infracțiunii pot fi: interesul material; năzuința de autoafirmare; perceperea denaturată a obligațiilor de serviciu; incapacitatea de a soluționa pe căi legale problema procesuală creată; răzbunare; gelozie; invidie; ură; ură socială, națională, rasială sau religioasă; motivele sadice etc.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să aibă una din următoarele calități speciale: 1) persoana publică; 2) persoana care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice; 3) oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial; 4) oricare altă persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei persoane care acționează cu titlu oficial.

Instanța de judecată reține că, inculpatele nu au recunoscut vina sa în cele imputate.

Deși inculpatele nu au recunoscut vina lor în cele imputate, instanța de judecată constată că, acesta este un drept al inculpatelor, cât și o modalitate de a se eschiva de eventuala răspundere penală.

Instanța de judecată constată că, nu sunt întemeiate alegațiile apărării la capitolul că, învinuirea adusă inculpatelor nu este confirmată, din care considerente în privința

acestora urma a fi adoptată o sentință de achitare, or poziția apărării are un caracter declarativ, fiind aduse doar critici generale învinuirii înaintate de către organul de urmărire penală.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de Procedură Penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la poziția apărătorilor – avocaților Dlor Bragoi Andrei și Demian Grigore privind declararea nulității procesului-verbal de audiere a părții vătămate minore *****, din data de 21.07.2017, în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ din Codul de Procedură Penală, deoarece a fost efectuat în lipsa învinuitelor și a apărătorilor lor, fiind lipsiți de posibilitatea de a formula întrebări față de minor și deoarece se aude rău înregistrează audio și se deslușește greu.

Instanța de judecată constată că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 541 din 19.01.2018 întocmit de către experții judiciari psihiatri Mardari Elena și Antoci Angela și expertul judiciar psiholog Bucșa Viorica, în concluzia căruia este indicat că, expertizatul minor *****, poate participa la ședințele de judecată, cu suportul psihologului (f.d. 53 - 56). La caz, psihologul a participat la audierea părții vătămate minore în condiții speciale.

Audiind în cadrul cercetării judecătorești, declarațiile părții vătămate minore *****, audiat la data de 21.07.2017, în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ din Codul de Procedură Penală, s-au auzit declarațiile acestuia.

Instanța de judecată remarcă că, apărarea nu a solicitat audierea repetată a părții vătămate minore în condiții speciale, pentru a putea formula întrebări către acesta.

Apărarea a solicitat doar audierea părții vătămate minore, în cadrul ședinței de judecată, demersul fiind respins, pentru a nu revictimiza partea vătămată minoră.

Reieșind din cumulul celor expuse supra, instanța de judecată respinge solicitarea apărării de achitare a inculpatelor, care nu și-au recunoscut culpabilitatea, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpate, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Codul de Procedură Penală și art. 6 Convenției Europene a Drepturilor Omului, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, vinovăția inculpatelor a fost probată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, prin declarațiile părții vătămate minore audiate în condiții speciale, declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, cât și prin probele materiale cercetate, care coroborează întru totul.

Privitor la declarațiile martorului apărării Oxani Olesea, instanța de judecată constată că, declarațiile ei, nu conțin date cu privire la învinuirea adusă inculpatelor.

Martorul apărării Oxani Olesea a declarat că, Bălan Aliona i-a spus că ***** are o înțepătură de țintar și el are alergii la înțepăturile de țintar. După amiază la terenul de joacă s-a apropiat tatăl lui ***** strigând și insultând-o pe Tamara Niculcea, cu cuvinte urâte și necenzurate.

Instanța de judecată constată că, Niculcea Tamara, activând în baza Ordinului directorului ***** nr. ***** din *****, în calitate de ***** și fiind în virtutea art. 123 alin. (2) din Codul Penal, persoană publică și acționând cu titlu oficial, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor autorității publice în domeniul educației, acționând contrar prevederilor:

art. 37 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată la New York, care în Republica Moldova a intrat în vigoare la 25.02.1993 și conform căreia statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie supus la tortură, la pedepse sau la tratamente crude, inumane sau degradante;

art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, conform căreia nimeni nu va fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, conform căreia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

art. 135 alin. (1) lit. i) din Codul Educației, conform căreia este obligată să nu admită tratamente și pedepse degradante, discriminarea sub orice formă și aplicarea nici unei forme de violență fizică sau psihică;

art. 6 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, conform căreia statul ocrotește inviolabilitatea persoanei copilului, protejându-l de orice formă de exploatare, discriminare, violență fizică și psihică, neadmițând comportarea plină de cruzime, grosolană, disprețuitoare, insultele și maltratarile;

pct. 6 subpct. 1) al Codului de etică al cadrului didactic, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației nr. 861 din 07.09.2015, conform căreia în relațiile cu elevii, copiii cadrele de conducere, cadrele didactice și cadrele didactice auxiliare sunt obligate să respecte și să asigure ocrotirea sănătății fizice, psihice și morale a elevilor, copiilor prin:

neadmiterea tratamentelor și pedepselor degradante, a discriminării sub orice formă și aplicării nici unei forme de violență fizică sau psihică;

asigurarea protecției fiecărui copil, prin denunțarea formelor de violență fizică exercitate asupra acestora, a oricărei forme de discriminare, abuz, neglijență sau de exploatare a elevilor, copiilor;

neadmiterea oricăror forme de abuz sexual, emoțional sau spiritual, fiind obligată în virtutea funcției deținute să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice, a comis tratament degradant asupra copilului *****, aflat în custodia autorității publice și sub răspunderea personală, despre care știa cu certitudine că este minor, în următoarele circumstanțe.

La 22.06.2017, pe parcursul zilei, copilul ***** a avut probleme ***** și nefiindu-i acordat ajutorul medical necesar, în jurul orei 17.00, în timp ce se afla pe terenul de joacă din curtea grădiniței sub supravegherea ***** Tamara Niculcea, rezultat al vârstei fragede și imposibilității de a-și coordona instinctele fiziologice, nu a reușit să meargă în grupă să-și satisfacă necesitățile fiziologice și și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în pantaloni.

*****, reacționând stresant la situația jenantă în care se afla, s-a apropiat de ajutorul de ***** Tamara Niculcea, plângând, iar numita, urmărind scopul intimidării acestuia și întru demonstrarea supremației sale și cauzării intenționate a suferințelor psihice prin intimidare, umilire și înjosire a demnității și onoarei și fiind în stare să înțeleagă că aceste acțiuni pot duce la deformarea personalității victimei în virtutea vârstei sale fragede, a strigat la el în prezența celorlalți copii, folosind vocabular inacceptabil unui cadru didactic și anume: ”Ce razi?”.

Bălan Aliona, activând în baza Ordinului directorului ***** nr. ***** din *****, în calitate de ***** și fiind în virtutea art. 123 alin. (2) din Codul Penal, persoană publică și acționând cu titlu oficial, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice în domeniul educației, acționând contrar prevederilor:

art. 37 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată la New York, care în Republica Moldova a intrat în vigoare la 25.02.1993 și conform căreia statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie supus la tortură, la pedepse sau la tratamente crude, inumane sau degradante;

art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu va fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, conform căruia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

art. 135 alin. (1) lit. i) din Codul Educației, conform căruia este obligată să nu admită tratamente și pedepse degradante, discriminarea sub orice formă și aplicarea nici unei forme de violență fizică sau psihică;

art. 6 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, conform căruia statul ocrotește inviolabilitatea persoanei copilului, protejând-l de orice formă de exploatare, discriminare, violență fizică și psihică, neadmițând comportarea plină de cruzime, grosolană, disprețuitoare, insultele și maltratările;

pct. 6 subpct. 1) al Codului de etică al cadrului didactic, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației nr. 861 din 07.09.2015, conform căruia în relațiile cu elevii, copiii cadrele de conducere, cadrele didactice și cadrele didactice auxiliare sunt obligate să respecte și să asigure ocrotirea sănătății fizice, psihice și morale a elevilor, copiilor prin:

neadmiterea tratamentelor și pedepselor degradante, a discriminării sub orice formă și aplicării nici unei forme de violență fizică sau psihică;

asigurarea protecției fiecărui copil, prin denunțarea formelor de violență fizică exercitate asupra acestora, a oricărei forme de discriminare, abuz, neglijență sau de exploatare a elevilor, copiilor;

neadmiterea oricăror forme de abuz sexual, emoțional sau spiritual, fiind obligată în virtutea funcției deținute să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice, a comisiunii tratament inuman și degradant asupra copilului *****, aflat în custodia autorității publice și sub răspunderea personală, despre care știa cu certitudine că este minor, în următoarele

circumstanțe.

La 22.06.2017, pe parcursul zilei, copilul ***** a avut probleme ***** și nefiindu-i acordat ajutorul medical necesar, în jurul orei 17:00, în timp ce se afla pe terenul de joacă din curtea grădiniței sub supravegherea ***** Niculcea Tamara, rezultat al vârstei fragede și imposibilității de a-și coordona instinctele fiziologice, nu a reușit să meargă în grupă să-și satisfacă necesitățile fiziologice și și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în pantaloni.

Bălan Aliona l-a luat pe copilul ***** de pe teren în grupă pentru a-l aduce în ordine și totodată, urmărind scopul intimidării acestuia și întru demonstrarea supremației sale și cauzării intenționate a durerilor și a suferințelor fizice și psihice și fiind în stare să înțeleagă că aceste acțiuni pot duce la deformarea personalității victimei în virtutea vârstei sale fragede, trăgându-l de mână, l-a pus în taz să-l spele, l-a izbit și i-a aplicat o lovitură cu pumnul la piciorul stâng și ca rezultat, ***** a căzut din taz, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată, iar în scopul umilirii, batjocoririi și înjosirii demnității și onoarei copilului, l-a murdărit pe față cu *****.

Analizând probele sus-indicate per ansamblu, instanța de judecată consideră că, vina inculpatelor este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de judecată, în afara oricărui dubiu rezonabil, constată că, Niculcea Tamara a comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal, cu indicii calificativi: tratament degradant, exprimat prin crearea unei suferințe psihice, de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, cu bună știință asupra unui minor.

Instanța de judecată, în afara oricărui dubiu rezonabil, constată că, Bălan Aliona a comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal, cu indicii calificativi: tratament inuman și degradant, exprimat prin cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, cu bună știință asupra unui minor.

În conformitate cu art. 6 alin. (1), (2) Codul Penal, Persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Conform art. 7 alin. (1) Codul Penal, La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Codul Penal, Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Circumstanțe care atenuază răspunderea penală a inculpatelor: nu au fost stabilite.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatelor: nu au fost stabilite.

Instanța de judecată conchide că, temeuri de liberare de răspundere penală nu sunt.

Analizând personalitatea inculpatelor, instanța de judecată constată că, ele anterior nu au fost judecate, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nu au fost trase la răspundere contravențională.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (2) Codul Penal, Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de judecată la stabilirea pedepsei, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Codul Penal, Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atît de către condamnat, cît și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Conform Regulii nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri) urmează că, ”Natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

Sancțiunea art. 166¹ alin. (2) Codul Penal prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 8 ani sau cu amendă în mărime de la 1350 la 1600 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

Instanța de judecată menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată conchide că, eventuala pedeapsă pecuniară este prea blândă în speță și nu va duce la corectarea inculpatelor și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de judecată conchide că, pedeapsa sub formă de închisoare va duce la corectarea inculpatelor și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Reieșind din cumulul celor expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia de a le stabili inculpatelor pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu

ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femeii, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul educațional timpuriu sau a exercita diverse activități în cadrul acestui sistem pe un termen de 5 (cinci) ani, fiecareia.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Codul Penal, Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei, este un incident în viața acestora.

Aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Instanța de judecată reține ca fiind relevant speței că, inculpatele anterior nu au fost judecate, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nu au fost trase la răspundere contravențională.

Instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpatele să execute pedeapsa stabilită, de aceea dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatelor pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu stabilirea obligațiilor: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, fiecareia.

Procurorul a solicitat încasarea în mod solidar de la inculpate cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. 209 din 26.06.2017 în sumă de 128 lei, raportului de expertiză judiciară nr. 169/D din 07.08.2017 în sumă de 320 lei, raportului de expertiză judiciară nr. 541 din 19.01.2018 în sumă de 1862 lei, raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1706 din 21.08.2018 în sumă de 320 lei, adică în total suma de 2 630 lei.

Art. 229 alin. (1) CPP statuează că, Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

În conformitate cu art. 229 alin. (2) CPP, Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Reieșind din prevederile legale sus-enunțate, raportate la situația de fapt, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa în mod solidar de la inculpate, în bugetul de stat, cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. 209 din 26.06.2017 în sumă de 128 lei (f.d. 40 - 41), raportului de expertiză judiciară nr. 169/D din 07.08.2017 în sumă de 320 lei (f.d. 42 - 44), raportului de expertiză judiciară nr. 541 din 19.01.2018 în sumă de 1862 lei (f.d. 53 - 56), raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1706 din 21.08.2018 în sumă de 320 lei (f.d. 116 - 118), adică în total suma de 2 630 lei.

Reprezentantul legal al părții vătămate minore Roșca Vitalie a depus acțiune civilă în cadrul procesului penal.

Solicită reprezentantul legal al părții vătămate minore și partea civilă Roșca Vitalie să se încaseze în mod solidar de la Niculcea Tamara și Bălan Aliona prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de 50 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

Potrivit art. 219 alin. (1) Codul de Procedură Penală, Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform art. 220 alin. (1), (2), (3) Codul de Procedură Penală, Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Art. 221 alin. (1), (2), (3) Codul de Procedură Penală, Acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.

Acțiunea civilă se intentează față de bănuțit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În cererea de intentare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine intentează acțiunea, valoarea

acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile.

Potrivit art. 225 alin. (1), (2), (3) Codul de Procedură Penală, Judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Codul Civil (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii), Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 1422 alin. (1), (2) Codul Civil (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii), În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 1423 alin. (1), (2) Codul Civil (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii), Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a constatat că, inculpatele au comis infracțiunea imputată.

În urma acțiunilor infracționale ale inculpatelor, părții vătămate minore i-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin intimidare, demonstrarea supremației, cauzare intenționată a durerilor, suferințelor fizice și psihice, acțiuni pot duce la deformarea personalității victimei în virtutea vârstei sale fragede, de asemenea fiindu-i cauzată vătămare corporală neînsemnată, la fel și a fost umilit, batjocorit și înjosită demnitatea și onoarea copilului minor, astfel în speță se întrunesc condițiile (elementele) răspunderii delictuale.

Cu referire la prejudiciu moral instanța de judecată reține că, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de

vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În vederea revendicării drepturilor părții vătămate minore reprezentantul legal al părții vătămate minore Roșca Vitalie, a apelat la serviciile de asistență juridică.

Conform bonului de plată reprezentantul legal al părții vătămate minore Roșca Vitalie a achitat suma de 5 000 lei pentru serviciile avocatului Dnei Parpalac Aurelia.

Instanța de judecată apreciază suma de 5000 lei achitată pentru serviciile avocatului, ca fiind o sumă reală, necesară și rezonabilă, reieșind din faptul că, avocatul Dna Parpalac Aurelia l-a consultat reprezentantul părții vătămate minore, a întocmit acțiunea civilă în cadrul procesului penal și l-a reprezentat în instanța de judecată.

Totodată instanța de judecată remarcă că răspunderea pentru prejudiciu moral nu poate fi solidară, ci individuală, reieșind din acțiunile ilicite comise.

Reieșind din cumulul celor expuse, raportate la textul de lege sus-enunțat, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată depusă de către Roșca Vitalie împotriva lui Niculcea Tamara și Bălan Aliona cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii și cheltuieli de asistență juridică.

Se încasează de la Niculcea Tamara, în beneficiul lui Roșca Vitalie, prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

Se încasează de la Bălan Aliona, în beneficiul lui Roșca Vitalie, prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de 30 000 (treizeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

În conformitate cu art. art. 384, 385, 389 Codul de Procedură Penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovată Niculcea Tamara de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul educațional timpuriu sau a exercita diverse activități în cadrul acestui sistem pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 90 alin. (1) Codul Penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Niculcea Tamara pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu stabilirea obligațiilor: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

În scopul executării sentinței, se aplică în privința lui Niculcea Tamara măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, apoi de revocat.

Se recunoaște vinovată Bălan Aliona de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Codul Penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul educațional timpuriu sau a exercita diverse activități în cadrul acestui sistem pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 90 alin. (1) Codul Penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Bălan Aliona pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu stabilirea obligațiilor: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

În scopul executării sentinței, se aplică în privința lui Bălan Aliona măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, apoi de revocat.

Se încasează în mod solidar de la Niculcea Tamara și Bălan Aliona, în bugetul de stat, cheltuielile de judecată suportate în sumă totală de 2 630 (două mii șase sute treizeci) lei.

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de către Roșca Vitalie împotriva lui Niculcea Tamara și Bălan Aliona cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii și cheltuieli de asistență juridică.

Se încasează de la Niculcea Tamara, în beneficiul lui Roșca Vitalie, prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

Se încasează de la Bălan Aliona, în beneficiul lui Roșca Vitalie, prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de 30 000 (treizeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

Sentința poate fi atacată la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

COLUN Svetlana

